

- 2) W wypadku nieudzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 56 TFUE i dyrektywę 96/71/WE oraz dyrektywę 2014/67/UE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie nakładaniu kumulatywnych grzywien za naruszenie obowiązków formalnych w przypadku transgranicznego zatrudnienia pracowników bez bezwzględnej górnej granicy?

(¹) Dz.U. 1997, L 18, s. 1.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2014, L 159, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg)
w dniu 20 marca 2019 r. — Wielkie Księstwo Luksemburga/B**

(Sprawa C-245/19)

(2019/C 213/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga

Druga strona postępowania: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7, 8 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ewentualnie interpretowane w związku z art. 47 rzeszonej karty, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego państwa członkowskiego, które w ramach procedury dotyczącej wymiany informacji na podstawie wniosku, ustanowionej w szczególności w celu wdrożenia dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG (¹), wykluczają możliwość wniesienia jakiegokolwiek środka zaskarżenia, w tym sądowego, przez osobę trzecią, która posiada odnośne informacje, przeciwko decyzji, w drodze której właściwy organ tego państwa członkowskiego zobowiązuje ją do udzielenia mu informacji w celu wykonania wniosku o wymianę informacji pochodzącego z innego państwa członkowskiego?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 1 ust. 1 i art. 5 dyrektywy 2011/16 należy interpretować, w razie potrzeby biorąc pod uwagę ewolucyjny charakter wykładni art. 26 modelowej konwencji podatkowej OECD, w ten sposób, że wniosek o wymianę informacji wraz z wykonującą go decyzją nakazową właściwego organu współpracującego państwa członkowskiego spełnia kryterium oczywistego braku przewidywalnego związku, w przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie wskazuje tożsamość danego podatnika, okres objęty dochodzeniem we wnioskującym państwie członkowskim oraz tożsamość posiadacza żądanych informacji, jednak występuje o informacje dotyczące umów oraz związanych z nimi faktur i płatności, które nie są określone precyzyjnie, lecz za pomocą kryteriów dotyczących, po pierwsze, faktu zawarcia ich przez wskazanego posiadacza informacji, po drugie, ich stosowania w latach podatkowych, których dotyczy dochodzenie organów wnioskującego państwa, oraz po trzecie, ich związku ze wskazanym podatnikiem?

(¹) Dz.U. 2011, L 64, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg)
w dniu 20 marca 2019 r. — Wielkie Księstwo Luksemburga/B, C, D, F.C.**

(Sprawa C-246/19)

(2019/C 213/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga

Druga strona postępowania: B, C, D, F.C.

Inny uczestnik postępowania: A

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7, 8 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ewentualnie interpretowane w związku z art. 47 rzezczonej karty, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego państwa członkowskiego, które w ramach procedury dotyczącej wymiany informacji na podstawie wniosku, ustanowionej w szczególności w celu wdrożenia dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG (¹), wykluczają możliwość wniesienia jakiegokolwiek środka zaskarżenia, w tym sądowego, przez podatnika, którego dotyczy dochodzenie we wnioskującym państwie członkowskim, oraz przez zainteresowaną osobę trzecią przeciwko decyzji, w drodze której właściwy organ tego państwa członkowskiego zobowiązuje osobę, która posiada odnośne informacje, do udzielenia mu informacji w celu wykonania wniosku o wymianę informacji pochodzącego z innego państwa członkowskiego?